

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623202935
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6623202935.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v spore žalobcu C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, P., právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, proti žalovanému Double F, s. r. o., so sídlom Račianska 88B, Bratislava, IČO: 48 047 384, v konaní o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia Okresného súdu Lučenec č. k. 16Csp/66/2023-78 zo dňa 21. júna 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť dočasne zdržať sa výkonu záložného práva priamym predajom pozemku parcely registra „C“ s parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie - o výmere 846 m² a stavby - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postaveného na pozemku parcely registra „C“ s parc. č. XXX, ktoré sa nachádzajú v k. ú. Kalinovo a sú zapísané na LV č. XXX, vedeného Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor (ďalej v texte aj „predmetné nehnuteľnosti“). Toto neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod totožnou sp. zn. 16Csp/66/2023.

2. Predmetom sporu je nárok žalobcu na určenie neexistencie záložného práva žalovaného na predmetných nehnuteľnostiach eventuálne zdržania sa výkonu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam do právoplatného skončenia sporu o výške nároku zo zmluvy o pôžičke medzi sporovými stranami. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prebiehajúcim konaní odôvodnil tým, že zmluva o pôžičke zo dňa 27. 07. 2021, ktorú uzavrel so žalovaným, je neplatná a z tohto dôvodu je neplatná aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré majú zabezpečovať pohľadávku žalovaného.

3. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia odvolaním žalovaného, ktorým nariadil neodkladné opatrenie uviedol, že žalobca osvedčil, že medzi ním a žalovaným ide o vzťah súkromnoprávneho charakteru zo zmluvy o pôžičke a záložného práva spadajúceho pod úpravu v rámci Občianskeho zákonníka. Žalobca tiež osvedčil danosť práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V spore ide o ochranu jeho vlastníckeho práva garantovaného v článku 20 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj ochrany jeho obydliä. Žalobca je zapísaný ako vlastník predmetných nehnuteľností a osvedčil, že v predmetných nehnuteľnostiach, konkrétne v rodinnom dome, má svoje obydlie spolu s rodinou (maloleté deti, manželka). Zároveň mal súd za preukázanú aj naliehavosť a nevyhnutnosť potreby úpravy pomerov medzi sporovými stranami, nakoľko bez nariadenia neodkladného opatrenia môže nastať pre žalobcu neblahá situácia, že záložné právo bude realizované bez toho, aby došlo vo veci samej k vyriešeniu otázky platnosti (existencie) záložného práva. Bez nariadenia neodkladného opatrenia by mohlo dôjsť k zmareniu sporu vo veci samej, kedy by žalobcovi neostávalo nič iné, ako sa domáhať

voči nadobúdateľovi zálohu určenia vlastníckeho práva. Dôsledkom by bolo marenie konania vo veci samej, a zároveň by s tým boli spojené riziká, keďže žalobca by už nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností. V dôsledku uvedeného by prípadne mohol aj čeliť vyprataniu nehnuteľnosti, a teda strate obydlija. Okresný súd z tohto hľadiska preto považoval za dôvodné, aby ešte pred tým, ako dôjde k uskutočneniu výkonu záložného práva priamym predajom, sa vyriešila z hľadiska právnej istoty daného vzťahu existencia záložného práva žalovaného.

4. Okresný súd k uvedenému záveru dospel, i keď konštatoval, že nemal za osvedčené tvrdenie žalobcu, že uzatvoril so spoločnosťou Jarovská, s. r. o., zmluvu o pôžičke na sumu 5.000,- Eur a zmluvu o úvere so zabezpečením na sumu 20.500,- Eur, pretože žalobca do spisu predložil nepodpísané zmluvy. Zároveň však v žalobe navrhol, aby si súd uvedené listiny, ktoré ním mali byť podpísané, vyžiadal od uvedenej spoločnosti, čo však bude predmetom dokazovania vo veci samej. Skutočnosť, že k popísaniu skutkového dejú mohlo dôjsť, nasvedčuje podľa okresného súdu prehľad bankových transakcií, podľa ktorých žalobcovi bola dňa 07.10.2019 poukázaná suma 15.000,- Eur zo strany spoločnosti Jarovská, s. r. o. To však pre prijatie skutočnosti, že žalobca osvedčil popísaný skutkový dej v uvedenej časti, okresný súd za daného stavu dokazovania nepovažoval za dostatočné.

5. Okresný súd doplnil, že žalobca osvedčil i to, že mu môže byť súdom vo veci samej priznaná ochrana pred výkonom záložného práva priamym predajom nehnuteľností, nakoľko v danom právnom vzťahu môže vystupovať ako spotrebiteľ. Okresný súd síce uznal, že v tejto fáze konania nie je oprávnený prejudikovať rozhodnutie vo veci samej, pretože vychádza len z osvedčeného skutkového stavu, a posúdenie otázky, či išlo o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý spadá zákaz uspokojenia zálohu priamym predajom, bude taktiež predmetom dokazovania vo veci samej. Ak by ale okresný súd nenariadil neodkladné opatrenie, pretože spotrebiteľský právny vzťah nebol riadne osvedčený, mohlo by do vyriešenia sporu dôjsť k realizácii záložného práva, hoci by sa neskôr ukázalo, že k nemu došlo v rozpore s § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, t. j. neplatne. Následky s tým spojené by boli vážnejšie, oproti následku, že žalovaný musí do vyriešenia sporu vo veci samej „vyčkat“ s realizáciou jeho záložného práva priamym predajom. Z uvedených dôvodov okresný súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle návrhu a doplnil, že týmto rozhodnutím nedôjde k nenávratnému stavu, nakoľko toto rozhodnutie samo o sebe neznamena, že žalovaný ako záložný veriteľ stratí právo na uspokojenie svojej pohľadávky zo zálohu.

6. Trvanie neodkladného opatrenia vymedzil okresný súd podľa § 333 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“).

7. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namieta, že skutkové okolnosti, ktoré predchádzali zmluvným vzťahom medzi sporovými stranami, konkrétne zmluvné vzťahy so spoločnosťou Jarovská, s. r. o., sú pre posúdenie vzťahu medzi sporovými stranami irelevantné. Zdôraznil, že medzi ním a spoločnosťou Jarovská, s. r. o., neexistuje žiadne personálne či majetkové opatrenie, a teda žalobca nemôže žiadnym spôsobom niesť zodpovednosť za konanie tejto spoločnosti, a toľž nie za úmyslom žalobcu vstúpiť do zmluvného vzťahu s touto spoločnosťou. Čo sa týka zmluvného vzťahu medzi ním a žalobcom na základe zmluvy o pôžičke, žalobca argumentuje skutočnosťou, že nebol oprávnený k poskytnutiu pôžičky na základe uvedenej zmluvy. V nadväznosti na uvedené poukázal preto na skutočnosť, že poskytnutie pôžičky nepredstavovalo výkon jeho podnikateľskej činnosti a bolo výhradnou jednorazovou záležitosťou. V tomto ohľade preto žiadnym spôsobom neporušil ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko s výnimkou žalobcu, neposkytol finančné prostriedky na základe obdobnej zmluvy o pôžičke žiadnej tretej (fyzickej) osobe. Považuje preto zmluvu o pôžičke uzatvorená medzi ním a žalobcom za platnú.

9. Vo vzťahu k žalobe vo veci samej žalovaný poukázal na to, že táto nemá právnu silu vylepšiť „neisté“ právne postavenie žalobcu a priniesť právnu istotu do právnych vzťahov, ale naopak, prípadné vyhovie tejto žalobe by vytvorilo stav právnej neistoty z aktuálneho stavu právnej istoty.

10. Vo vzťahu k neodkladnému opatreniu nariadenému okresným súdom, konkrétne namietal, že s ohľadom na opísaný skutkový stav, ktorý popísal v odvolaní, len uskutočňuje jemu patriace práva zo záložnej zmluvy, a to následkom neplnenia zmluvných povinností zo zmluvy o pôžičke zo strany žalobcu.

Nemôže byť preto práve on sankcionovaný a obmedzovaný vo svojich právach vinou nezodpovedného správania žalobcu v súvislosti s riadnym a včasným plnením jeho zmluvných povinností. Tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu, ako aj ním uvedený skutkový a právny stav neposkytujú dostatočný skutkový a právny podklad k vydaniu neodkladného opatrenia. Aj keď osvedčenie skutočnosti pri návrhu neodkladného opatrenia v zmysle právnej úpravy CSP nedosahuje rozsah procesného dokazovania v rámci štandardného súdneho konania, nepravdivé a ničím nepodložené skutkové a právne tvrdenia žalobcu nemôže osvedčovať odôvodnenosť uplatneného nároku žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu konštatoval, že neodkladné opatrenie nariadené okresným súdom považuje za dôvodné. Trvá na tom, že postup osôb JUDr. Ing. E. E. (Jarovská, s.r.o., Centrum občianskoprávnej pomoci, s.r.o) a M. M. (Double F, s.r.o., Slovak Estate s.r.o) vykazuje znaky koordinovaného postupu, ktorého cieľom bolo, aby prišiel spolu s rodinou o ich obydlie. Tento postup, ktorý tvrdí aj v konaní, a doložil ho aj listinnými dôkazmi, smeroval k získaniu neprimerane vysokého plnenia v pomere k hodnote zabezpečenej pohľadávky žalovaného. Zároveň žalovaný v odvolaní neuviedol argumenty, ktoré by mohli viesť k zrušeniu neodkladného opatrenia, ktoré dočasne zabraňuje výkonu záložného práva priamym predajom do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil..

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP, včas podané odvolanie žalovaného prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP preskúmal a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese, ktorého zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v jeho schopnosti dočasnou a provizórnou úpravou zabrániť nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v začatom konaní, či po jeho skončení nastať. Neodkladné opatrenie nemá charakter konečného rozhodnutia a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov strán sporu. Charakter neodkladného opatrenia si nevyžaduje, aby súd nevyhnutne zistil všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, a preto pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je nevyhnutné, aby z návrhu boli osvedčené aspoň základne skutočnosti odôvodňujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, najmä to, že jeho nariadením možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha.

16. Pojem osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia a jeho návrh by preto mal obsahovať všetky skutočnosti potrebné na dostatočné preukázanie potreby dočasnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami, cez osvedčenie dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana až po preukázanie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Potreba prenesenia dôkazného bremena výlučne na navrhovateľa neodkladného opatrenia vyplýva zo skutočnosti, že súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, čo súvisí jednak s tým, že oboznámenie ostatných sporových strán s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia ešte pred jeho nariadením by mohlo zmať jeho účel, a navyše taký postup by oddialil možnosť jeho nariadenia.

17. Odvolací súd preskúmal podstatné odvolacie námietky žalovaného a dospel k záveru, že tieto neboli dôvodné. Okresný súd aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov, súdenú vec správne právne posúdil, a zároveň sa odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP stotožnil aj s právnymi

závermi napadnutého uznesenia. V odôvodnení uznesenia jasne dostatočne a zrozumiteľne okresný súd vysvetlil, z akého dôvodu nariadil neodkladným opatrením povinnosť žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva priamym predajom predmetných nehnuteľností, aké skutočnosti mal a aké nie, za osvedčené pre nariadenie tohto neodkladného opatrenia.

18. Okresný súd zdôraznil, že cieľom neodkladného opatrenia má byť do vyriešenia otázky existencie záložného práva žalovaného zabrániť jeho realizácii, najmä v súvislosti s tým, že v predmetných nehnuteľnostiach, konkrétne v rodinnom dome má žalobca svoje obydlie spolu s rodinou. Za podstatné okresný súd považoval záver, že bez nariadenia neodkladného opatrenia by mohol nastať stav, kedy by bolo záložné právo realizované bez toho, aby došlo vo veci samej k vyriešeniu otázky platnosti záložného práva, v dôsledku ktorého výkonu by žalobca stratil vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam a došlo by opätovne k rozmnožovaniu súdnych sporov prinajmenšom o konanie o určenie vlastníckeho práva v prípade, ak by k jeho realizácii došlo z nezákonných dôvodov. Okresný súd v rámci rozhodovania správne nachádzal proporcionalitu medzi právom veriteľa realizovať záložné právo a na druhej strane nevyhnutnou právnou ochranou pred zasahovaním do práv žalobcu na jeho obydlie a rodinný život. Následky spojené s prípadnou realizáciou záložného práva by totiž boli vážnejšie oproti následku, že žalovaný musí do vyriešenia sporu vo veci samej „vyčkať“ s jeho realizáciou. Naopak, realizáciou záložného práva, ktorá by nebola vykonaná v súlade so zákonom a došlo by k nej v rámci konania vo veci samej, v ktorom by žalovaný nebol úspešný, by došlo k nenávratnému stavu, resp. k stavu, ktorý by bol navráteľný z obzvlášť závažnými komplikáciami, a najmä by došlo k ďalším sporom. Je potrebné uznať, že nariadením neodkladného opatrenia ide o pozastavenie výkonu, resp. realizácie záložného práva žalovaného, avšak bolo úlohou súdu nájsť vhodnú mieru spravodlivosti pre obidve sporové strany vážením ich vzájomných práv a povinností. Zo spisu vyplýva, že žalobca je fyzickou osobou, pričom je možné predpokladať i spotrebiteľský charakter tohto sporu, naproti tomu zo spisu nevyplýva, že by týmto nariadeným neodkladným opatrením vznikla žalovanému ako podnikateľovi ujma, prípadne akékoľvek nebezpečenstvo v súvislosti s nerealizáciou záložného práva. Navyiac takúto ujmu, či nebezpečenstvo žalovaný v odvolaní ani netvrdil.

19. Otázkou procesnej prípustnosti žaloby podľa § 37 CSP sa vysporiada súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vo veci samej, a preto k tejto námietke odvolateľa nie je dôvodné sa bližšie vyjadrovať a procesnú prípustnosť žaloby v danom štádiu posudzovať.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný v odvolaní žiadnym spôsobom netvrdil, že by sa nerealizácia jeho záložného práva až do právoplatného skončenia konania vo veci samej akokoľvek odrazila na jeho ekonomickej situácii, v prípade, ak sa momentálne záložné právo neuskutoční, naproti tomu, ak by súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, tento by so svojou rodinou stratil svoje obydlie a prišiel by o základnú životnú potrebu. Napravenie tohto následku a návrat do pôvodného stavu by bol následne možný len podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva, čo by spôsobovalo ďalšie trovy a výdavky, navyše do času, kým by súd rozhodol vo veci samej o určení vlastníckeho práva, by žalobca aj tak nemal kde bývať. Nariadenie neodkladného opatrenia je preto jediný možný spôsobom, ako sa brániť pred realizáciou záložného práva, a teda stratou svojho obydlia.

21. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 10. septembra 2014 vo veci C 34/13 S.H. proti SMART Capital, a. s.. Potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu je osvedčená už samotnou existenciou samotného sporu o zdržanie sa výkonu záložného práva v nadväznosti na uzatvorené zmluvy o poskytnutí pôžičky a o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam vo vzťahu medzi stranami sporu. Dôvodnosť pre vydanie neodkladného opatrenia s povinnosťou žalovaného zdržať sa výkonu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam vyplýva z toho, že vykonaniu realizácie tohto záložného práva priamym predajom nemôže žalobca inak zabrániť a ďalšou realizáciou záložného práva by mohlo dôjsť k zásahu do ústavného práva žalobcu na obydlie a vlastníctvo, a to bez súdnej kontroly ešte predtým, než sa rozhodne vo veci samej, v rámci ktorého konania bude posudzovaná aj platnosť a samotná existencia záložného práva. Argumentáciu žalovaného poukazujúceho na nedôvodnosť uplatneného nároku posúdi súd prvej inštancie v rámci konania vo veci samej. Povinnosť uložená žalovanému je daná iba neodkladným opatrením, pre ktoré je charakteristická jeho dočasnosť (do právoplatného skončenia konania vo veci samej) s tým, že neodkladné opatrenie nerieši definitívne vzťahy medzi stranami sporu. Je teda dôvodné poukázať na to, že strata bývania je jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia a každý, komu takýto zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takéhoto opatrenia na súdne

preskúmanie (pozri rozsudok ESĽP McCann vs. Spojené kráľovstvo č. 19009/04, § 50 Európsky súd pre ľudské práva 2008, a Rousk vs. Švédsko č. 27183/04, § 137).

22. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom, pričom však musí starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosť zdržať sa disponovania s vecami alebo právami uloží vždy len takým spôsobom, aby neprimerane nenarušil hospodárske funkcie strany sporu, voči ktorému neodkladné opatrenie smeruje. Nariadenie neodkladného opatrenia je spravidla spojené so zásahom do vlastníckeho práva, pričom podľa článku 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je možné vlastnícke právo obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Nariadenie neodkladného opatrenia môže byť aj zásahom do práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť, eventuálne aj zásahom do práva na ochranu rodinného a súkromného života. Z týchto dôvodov je vždy potrebné posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ.

23. Aj keď v aktuálnom štádiu konania neprináleží odvolaciemu súdu posudzovať, do akej miery môže byť žalobca v konaní vo veci samej úspešný, nariadené neodkladné opatrenie má za cieľ, aby sa spor vo veci samej vyriešil medzi pôvodnými stranami sporu za daných vlastníckych práv, ako aj iných práv a povinností vyplývajúcich z dosiaľ uzavretých zmlúv s tým, že nariadením tohto neodkladného opatrenia žalovanému nevzniká žiadna ujma, pretože jeho súčasný faktický a právny vzťah k žalobcovi sa nemení, a práve rozhodnutie vo veci samej poskytne odpoveď, či záložné právo žalovaného existuje, ktorého realizácia sa tohto času dočasne nevykoná. Význam dočasnej úpravy pomerov do skončenia konania vo veci samej je preto dôvodný, ak zároveň hrozí zásah do ústavne garantovaných práv žalobcu, t. j. právo na ochranu vlastníctva, ako aj práva na nedotknuteľnosť obydlia.

24. O povinnosti nahradiť trovy neodkladného opatrenia rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej (§ 262 ods. 1 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).